

ת"פ 22282/10/16 - מדינת ישראל נגד אמין דאר עיסא - עניינו הסתיים, חוסן דאר עיסא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22282-10-16 מדינת ישראל נ' דאר עיסא(עציר) ואח'
לפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אמין דאר עיסא - עניינו הסתיים
2. חוסן דאר עיסא

הנאשמים

הכרעת דין - הנאשם 2

כללי

1. נגד הנאשם 2 (מכאן ואילך: "**הנאשם**") הוגש כתב אישום שעניינו: **הסגת גבול כדי לעבור עבירה**, עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **גניבה (בצוואתא)**, עבירה לפי סעיף 384 + סעיף 29 לחוק העונשין; **והכשלת שוטר**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. הנאשם 1 הוא דודו של הנאשם, ועניינו הופרד והסתיים לאחר שהורשע על פי הודאתו ונגזר דינו.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום, דודו של הנאשם (להלן: "**הדוד**") הוא תושב חדר שבשטחי הרשות הפלשתינאית ובמועד הרלוונטי לכתב האישום שהה בישראל ללא היתר ושלא כדין.

ביום 12.10.2016 סמוך לשעה 19:00 הסיגו הנאשם והדוד גבול בכך שנכנסו לשטח של אתר עבודה שבמתחם גן החיות התנ"כי באזור עין לבן בשכונת מלחה בירושלים (להלן: "**האתר**"). הנאשם והדוד גנבו מהאתר ציוד הנדסי, כלי עבודה, ומכשור משרדי בשווי המוערך ב - 50,000 ₪ (להלן: "**הרכוש**") השייכים למר טל נפתלי גורדון שהוא בעליה של חברת עבודות פיתוח "טל חוצבי ירושלים". זאת עשו שלא כדין ושלא בהסכמת הבעלים ומתוך מטרה לשלול את הרכוש מבעליו שלילת קבע.

בין יום 10.10.2016 ליום 12.10.2016 נפער פתח במכולת ציוד הנדסי וכלי עבודה שניצבה באתר תוך ריתוק

עמוד 1

וחיתוך, ונפרצה דלת המכולה המשמשת כמשרדי החברה על דרך של החדרת לום מחודד למשקוף הדלת. כן נפרצה מכולה נוספת באתר באופן שאינו ידוע במדויק.

ביום 12.10.2016 בהיותם של הנאשם ודודו באתר, נטלו ממנו ציוד רב ובכללו עגלה עם ג'ק להרמת משטחים, עגלה נוספת, שני בלוני גז, קרטון ובתוכו מדפסת חדשה, חרמש, קונגו, גנרטור, רתכת, פטישון, קומפרסור אוויר, קיטור מים, מיכל סולר עם משאבה, דיסק גדול ודיסק קטן, ברנר לריתוך ברזל, מקדח יהלום, כוסיות לקידוח יהלום, מאריך לכוס יהלום, משאבת מים, ארגז כלים מלא בציוד, דיסקים יהלום, ג'פקה וסט בוקסות. הנאשם והדוד החלו להעביר את הציוד לעבר אזור "מעביר מים" שנמצא בקרבת מקום בשטח שהוא שטח משותף למדינת ישראל ולרשות הפלשתינית.

כוח תצפית שהבחין במעשיהם הזעיק את המשטרה למקום. משהבחינו הנאשם והדוד בשוטרים נמלטו מהמקום. לאחר מרדף קצר נעצר הדוד, דחף את השוטר ראיד חולד ונמלט. הדוד נעצר לאחר שאותר בקרבת מקום כשהוא מתחבא בין סלעים מתחת לעץ.

הנאשם ברח והסתתר בשיחים. בחלוף פרק זמן נוסף ועל פי הכוונת תצפית, אותר הנאשם ונעצר. בשעת מעצרו בהיותו בניידת המשטרה מסר הנאשם לשוטר עלי קנאטרי כי שמו הוא "זוהר" ולאחר מכן מסר ששמו הוא "זרזול" ורק משהתבקש למסור את פרטיו פעם נוספת מסר את שמו האמיתי.

הנאשם הואשם על שבמעשיו, הסיג גבול כדי לעבור עבירה, גנב בצוותא עם הדוד, והכשיל שוטר בשעת מילוי תפקידו.

תשובת הנאשם לאישום

4. בתשובתו לאישום כפר הנאשם בעובדות כתב האישום ובאשמה. במהלך ניהול התיק התברר שהנאשם מודה שנכח במקום ושנתפס בידי השוטרים, אולם כופר בכך שעבר את העבירות שיוחסו לו.

גדר המחלוקת

5. המחלוקת בין הצדדים היא עובדתית ונוגעת לשאלה האם הנאשם הוא שהיה שותפו של הדוד לעבירות והאם הכשיל את השוטר.

דין והכרעה

6. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו במשפט, מצאתי שהמאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום ברף הנדרש בפלילים ועובדות אלה משכללות את העבירות שיוחסו לנאשם. זאת קבעתי על יסוד בחינת מארג הראיות הנסיבתיות אשר מובילות למסקנה המפלילה את הנאשם בעבירות, ולאחר שדחיתי את הסבריו של הנאשם שאותם מצאתי בלתי סבירים, בלתי אמינים ובלתי מתקבלים על הדעת.

אפרט את הנימוקים אשר עומדים בבסיס החלטתי.

7. לאחרונה חזר בית המשפט העליון וציטט את ההלכות הידועות בנוגע להרשעה על פי ראיות נסיבתיות (ע"פ 4039/19 נחמני נגד מדינת ישראל (17.03.2021), להלן: "פרשת נחמני") כדלקמן:

"בפסיקתו של בית משפט זה השתרש הליך תלת-שלבי להרשעה על בסיס ראיות מסוג זה, כדלהלן:

"בשלב הראשון נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע אם ניתן להשתית עליה מימצא עובדתי; בשלב השני נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה אם היא מערבת לכאורה את הנאשם בביצוע העבירה, כאשר הסקת המסקנה המפלילה היא תולדה של הערכה מושכלת של הראיות בהתבסס על ניסיון החיים ועל השכל הישר. המסקנה המפלילה עשויה להתקבל גם מצירופן של כמה ראיות נסיבתיות אשר כל אחת בנפרד אמנם אינה מספיקה לצורך הפללה, אך משקלן המצטבר מספיק לצורך כך; בשלב השלישי מועבר הנטל אל הנאשם להציע הסבר העשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו. הסבר חלופי למערכת הראיות הנסיבתית, העשוי להותיר ספק סביר באשר להנחה המפלילה את הנאשם, די בו כדי לזכותו. בית-המשפט מניח את התזה המפלילה של התביעה מול האנטי-תזה של ההגנה ובוחן אם מכלול הראיות הנסיבתיות שולל מעבר לכל ספק סביר את גירסתו והסברו של הנאשם" (ע"פ 9372/03 וייזל נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(1) 754, 745 (2004)) (ראו גם ע"פ 2661/13 יחייב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקאות 39-37 והאסמכתאות שם (18.2.2014) (להלן: עניין יחייב); עניין שוורץ, בפסקה 58).

8. אדון בראיות הנסיבתיות בהתאם למבחנים דלעיל. דהיינו בחינת כל ראיה בפני עצמה, בחינת מסכת הראיות בכללותה, ובחינת התרחיש החלופי שהציג הנאשם.

מהימנות עדי התביעה, הנאשם ודודו

9. טרם הדיון בראיות, אקדים ואומר שמצאתי את עדות התצפיתניות והשוטרים אמינה. מדובר בחיילות ובשוטרים הפועלים על פי דין באכיפת החוק ובשמירת ביטחון הנפש והרכוש ואין להם כל מניע לטפול על הנאשם עלילות שווא. עדותם תאמה האחת את רעותה ותאמה את הסרטונים. גרסתם הייתה מתונה ולא מעצימה ובעדותם לפני השתדלו לדייק, וכשלא זכרו הבהירו זאת, והכול כפי שיוסבר בהמשך. לפיכך הענקתי משקל מלא לעדויות אלה ולמסקנות העולות מהן.

10. מנגד מצאתי את עדות הנאשם לא אמינה וכך גם את עדות דודו בכל הנוגע למעורבותו של הנאשם בעבירה. גרסתם לא תאמה את הראיות בתיק, הייתה בלתי גיונית, בלתי סבירה ובלתי עקבית. ויתרה מכך שניהם ניסו לשבש את החקירה באופן שתועד בתרגיל החקירה והכול כפי שיפורט ויוסבר בהמשך.

הראיות הנסיבתיות שהובאו במשפט

11. **זיהוי שני חשודים בשטח סוחבים ציוד:** אנה אגליץ, אז תצפיתנית בגזרת דרום עוטף ירושלים מסרה בעדותה שביום 12.10.2016 בשעות הערב בעת שהייתה במשמרת, זיהתה במצלמות שני חשודים באזור גן החיות התנ"כי אשר גררו דבר מה. השניים הניחו את הציוד שגררו בשטח, ואז חזרו ונטלו ציוד נוסף מהאזור שבו נערכו עבודות בנייה. לאחר הזיהוי דיווחה על מה שראתה לכוחות מג"ב בשטח, והכוחות זיהו את שני החשודים והגיעו לקראתם. שני החשודים ברחו מפני השוטרים והתפצלו כל אחד לכיוון אחר. לדבריה עקבה במצלמות אחר אמין, דודו של הנאשם, וכיוונה אליו את הכוחות בשטח.

העדה הדגישה שמלבד שני החשודים שראתה, לא ראתה במצלמות אף אדם אחר.

בחקירתה הראשית עומתה עם סרטונים מהאירוע שאותם צרבה על גבי דיסק ומסרה למשטרה. הסרטונים הוגשו באמצעותה וסומנו ת/12. בהתייחסה לסרטונים הצביעה על שני החשודים אשר נצפים כשהם סוחבים ציוד בידיהם. לדבריה בשלב זה עקבה אחרי השניים בלי שאיבדה קשר עין עמם, ובמקביל דיווחה לכוחות על פעולות החשודים. בהמשך הסרטון נראה אחד החשודים כשהוא בורח לכיוון הוואדי והחשוד האחר נע במקביל לפסי הרכבת.

בסרטון ת/12 (חלק 1) תועדו שני החשודים, וכפי שהעידה התצפיתנית אגליץ, נראים השניים גוררים ציוד. בסרטון נשמעת התצפיתנית מדווחת על האירוע בקשר, כשמשתמע מדבריה שהיא שומרת על קשר עין עם החשודים.

12. **תיעוד המרדף אחר שני החשודים שנצפו במצלמות ותפיסת דודו של הנאשם:** על המרדף אחר שני החשודים ותפיסת דודו של הנאשם, העיד השוטר סמ"ר ראיד חולד. בעדותו מסר שצוותו קיבל דיווח מהתצפיתנית שלפיו ככל הנראה נטלו שני חשודים ציוד מאתר בנייה סמוך לגן החיות התנ"כי והעבירו אותו לוואדי. בעקבות הדיווח נכנס לשטח יחד עם מפקדו, ופעל על פי דיווחי התצפיתנית ששמרה על קשר עין עם החשודים. כאשר הגיעו לחשודים, השניים ברחו מפניהם והתפצלו. העיד שעקב אחרי אחד מהם ובהמשך תפס אותו בעת שהתחבא מתחת לעץ, ועצר אותו. לאחר שהחשוד נמלט ממנו פעם נוספת, תפס אותו שוב, מתחת לעץ בין שני סלעים. הציוד שנגנב נתפס במרחק של כ-50 מ' ממנו. בהמשך לקח את החשוד למחסום ואזק אותו.

בהתייחסו לדברים שאמר הדוד בעת שנעצר, העיד ששאל אותו מי היה אותו והלה השיב לו שהיה עמו חבר בשם זרזור (והשוו לעדות השוטר עלי קנאטרי שסיפר שלאחר שנתפס טען הנאשם ששמו "זוהר" ואח"כ "זערור").

עוד העיד שכאשר הגיעו השוטרים למחסום פגשו בנאשם שאותו תפס השוטר עלי קנאטרי ושאלו אותו אם הוא מכיר את החשוד אמין חוסיין. הנאשם השיב בשלילה ולאחר מכן אמר שהוא מכיר אותו בפנים. לעניין מידת היכרותו של הנאשם עם דודו השוו להודעת הנאשם ת/9 ש' 13 ; להודעת הנאשם ת/11 ש' 68; ולעדויות פרוטוקול עמ' 150).

בסרטון ת/12 (חלק 3) מתועדת בריחתם של שני החשודים מפני השוטרים אשר התקדמו לכיוונם. בסרטון נראים שני החשודים נמלטים כל אחד לכיוון אחר.

בסרטון ת/12 (חלק 4) נשמע דיווח ברשת הקשר שלפיו נתפס אחד החשודים, ואילו החשוד השני טרם נתפס ועדיין שוהה בתוך הוואדי.

13. **תפיסת הנאשם בשטח, כשהוא מקופל ומסתתר בין שיחים וסלעים:** על תפיסת הנאשם בשטח העידו התצפיתנית סימונה טרנבסקי, אשר החליפה את התצפיתנית אגליץ במשמרת וכיוונה את הכוחות לעבר חשוד שזיהתה כשהוא מסתתר בשיחים; ורס"מ עלי קנאטרי שתפס את הנאשם בהכוונתה.

התצפיתנית טרנבסקי העידה שכאשר החלה במשמרת נאמר לה בחפיפה שנצפו שני חשודים באזור שניסו לגנוב ציוד, אחד מהם נתפס והשני ברח. במהלך המשמרת סרקה את השטח במצלמות וזיהתה חשוד שמסתתר מאחורי שיחים. העידה שכיוונה את הכוח לעבר החשוד, והכוח הגיע אליו ותפס אותו. העידה שלא היו אנשים נוספים באזור מלבד החשוד. בהתייחסה למערכת שבה השתמשה באירוע הסבירה שזו מבוססת על זיהוי אדם על פי חום גופו וכך זיהתה את החשוד.

בהתייחסה להתנהגותו המחשידה של הנאשם עובר לתפיסתו סיפרה כך: **"ראיתי שהוא מסתתר מאחורי השיחים אז זה קצת לא היה נראה לי דפוס התנהגות של אנשים שסתם מטיילים באזור אלא משהו שנראה קצת חשוד, וזהו ואז אני הכוונתי את הכוח"** (פרוטוקול עמ' 66).

השוטר עלי קנאטרי העיד על תפיסת הנאשם בהכוונת התצפיתנית, ועדותו קושרת את הנאשם לחשוד שנצפה במצלמות. בעדותו מסר שהגיע לשטח לאחר ששני חשודים נצפו כשהם מעבירים ציוד מאתר בניה לאזור שמעבר למסילת הרכבת. כאשר הגיע לזירה העמים על הניידת את הציוד הגנוב שהיה מפוזר בשני מוקדים. בהמשך לכך דיווחה לו התצפיתנית בקשר שהיא מזהה "נקודה חמה", דהיינו חשוד, שנמצא בתוך שיח. בהכוונת התצפיתנית הגיע לחשוד, ומצא אותו כשגופו מקופל בין שני סלעים. כששאל את החשוד מה הוא עושה במקום, הלה השיב לו שהוא מטייל עם חברים ושאיבד 10 שקלים והוא מחפש אותם. כששאל לשמו, השיב לו ששמו "זוהר", ואחר כך "זערור". לאחר מכן לקח את החשוד למחסום והחל לכתוב דוח בנוגע לאירוע ושם אמר לו החשוד ששמו עבד אל רחמן מאבו גוש.

בהתייחסו לדבריו של הנאשם בתחנת המשטרה העיד כדלקמן: **"בתחנת המשטרה אני זוכר שהוא אמר לי מה דוד שלי עושה פה? והוא אמר לי אם הייתי נשאר במקום הראשון לא היית תופס אותי. הבנתי שהוא היה במקום אחר ועבר למקום אחר"** (פרוטוקול עמ' 40).

בתשובה לשאלה שנשאל רענן העד את זכרונו והקריא מדוח הפעולה שכתב שלפיו הנאשם אמר לו בעת שנתפס שהוא אינו בורח, שאין לו כוח, ושכואבת לו הרגל. העד אישר שלא כתב בדוח שהנאשם אמר לו שאיבד 10 ₪ והסביר שפרט זה לא נראה לו חשוב אז. יש לציין שהנאשם בהודעתו טען שחיפש 10 שקלים שאבדו לו (ת/9 ש' 33-37; ת/10 ש' 14) וכך גם טען בעדותו כך שאין סיבה לפקפק בדברי העד בעניין זה.

בסרטון ת/12 (חלק 5) מתועדת דמות מסתתרת בשיחים.

14. **פרק הזמן הקצר שחלף מעת בריחת החשודים ועד למעצר הדוד ולמעצר הנאשם:** מעדותה של התצפיתנית אגליץ עולה שחלף פרק זמן של כמעט שעה וחצי מרגע שאבד הקשר עם דמות החשוד השנייה, ועד שנתפס הנאשם (פרוטוקול עמ' 121). פרק זמן זה אשר במהלכו נוהלו חיפושים בתא השטח הרלוונטי הוא קצר יחסית, משתלב ברצף של הפעולות שננקטו, ואינו מנתק את הקשר שבין הנאשם לאירוע.

15. **תפיסת הציוד הגנוב בסמוך למקום תפיסתו של הנאשם:** השוטר עלי קנאטרי העיד שהציוד הגנוב נתפס בשני מוקדים שהמרחק ביניהם הוא 100 או 150 מ', וכי הנאשם נתפס בסמוך להם במרחק של כ-120 מ'. לאחר שעיין בהודעתו, תיקן את דבריו ואישר שבמשטרה מסר שהמרחק בין הנאשם לציוד היה נמוך יותר ועמד על כ-50-60 מ'.

16. **התנהגותו המפלילה הנאשם:** התנהגותו המפלילה של הנאשם כוללת את ניסיונו להסתתר מפני השוטרים, מסירת פרטים כוזבים לשוטר עלי קנאטרי, טענתו בחקירה שאינו מכיר את דודו, והחלפת נעל עם דודו. התנהגות זו מצביעה על אשמה, נזקפת לחובתו, ותורמת למסקנה המפלילה.

אשר לניסיונו של הנאשם להסתתר: מעדותה של התצפיתנית טרנבסקי ומעדותו של השוטר קנאטרי עולה שהנאשם הסתתר בשיחים וכשהגיע אליו השוטר מצא אותו מקופל בין שני סלעים כשהשעה שעת לילה ובחוף שוררת חשיכה.

אשר למסירת הפרטים הכוזבים: כאמור העיד השוטר קנאטרי שכאשר פגש בנאשם ושאל לשמו, מסר לו הנאשם שמות שגויים - זוהר וזערו. מסירת פרטים כוזבים אלה מצביעה על ניסיונות הסתרה של הנאשם.

אשר לטענתו של הנאשם כי הוא אינו מכיר את דודו: מעדות השוטר חולד עולה כאמור שבעת שהגיעו השוטרים למחסום פגשו שם בנאשם שאותו תפס השוטר קנאטרי ושאלו אותו אם הוא מכיר את החשוד אמין חוסין. תחילה השיב הנאשם בשלילה ולאחר מכן אמר שהוא מכיר אותו בפנים.

תשובתו הכוזבת לשאלת השוטרים במחסום מסבכת את הנאשם ומעמידה את גרסתו בחזקת אי אמינות.

אשר להחלפת הנעל: הנאשם ודודו החליפו ביניהם נעליים במהלך שהייתם בתא המעצר. מדובר בהתנהגות מפלילה ומסבכת אשר עולה כדי מעשה שיש בו כדי לשבש מהלכי חקירה ומשפט ועל כן מחלישה את מהימנותם.

ההחלפה והדברים המסבכים שהוחלפו בין הנאשם לדודו תועדו בתרגיל חקירה שצולם והוקלט (ת/7; ת/7א').

בין היתר צולם הדוד משפשף את סוליית הנעל.

הסברי הנאשם והדוד למהלך הנפסד והמשבש של החלפת הנעל היו בלתי סבירים ובלתי עקביים ולא הניחו את דעתי.

בהקשר להחלפת הנעל העיד הנאשם על מספר עובדות והסברים סותרים כדלקמן:

"אמין אמר לי תקרע אותה, לא יודע למה, אמר לי יש משהו למטה, תקרע אותה, אמר לי תחליף נעל, לא יודע למה להחליף נעל, למה כואבת הרגל, נתתי לו נעל שלי, זה הכול" (פרוטוקול עמ' 161).

בהמשך מסר: **"...הוא אמר לי כואבת לי הרגל וצריך נעל, תן לי נעל שלך אמרתי לו קח, מה? נתתי לו נעל"** (פרוטוקול עמ' 162).

בהמשך לא זכר של מי הייתה הנעל שקרע ומסר שלא הייתה זו הנעל שלו (פרוטוקול עמ' 164-165).

בהמשך מסר: **"...מישהו בחקירה אמר לי תחליף נעל, הרגל כואבת, אמרתי לו בסדר קח אין לי שום בעיה, נתן לי נעל שלו, אמר רק היה, אתה יודע העור "ג'ילדה" הייתה קרועה קצת וקרעתי הכול... קרעתי בגלל שאני לא הייתי מרגיש טוב בנעל הזאת... גם אמין אמר לי תקרע אותה בגלל שתרגיש טוב"** (פרוטוקול עמ' 165).

בהודעתו טען שהחליף נעל עם דודו לבקשת הדוד כיוון שלדוד כאבה הרגל (ת/10 ש' 135-151).

הדוד העיד על כך שהחליף נעל עם הנאשם. בעדותו עומת עם סרטון ת/7 שבו הוא נראה בתא המעצר. הדוד זיהה את עצמו בסרטון ונשאל מה אמר לנאשם באותו שלב, והשיב: **"שמעתי חסיין נעל. פסס פסס חסיין אל תשכח את הנעל. תוריד את הג'ילדה"** (פרוטוקול עמ' 55). הדוד הסביר שביקש מהנאשם להוריד את הגומייה שבתוך הנעל כדי שתתאים לרגלו שלו (של הדוד). בהמשך הסרטון נראה הדוד כשהוא מוריד את ה"ג'ילדה" (העור בתחתית הנעל). כשנשאל שוב על החלפת הנעל אמר דבר מה שלא נרשם ונכתבו בפרוטוקול דברי מתורגמנית בית המשפט כלהלן: **"שמעתי את זה שהוא אמר כי אני הייתי בזירה וטביעות הנעליים שלי היו בזירה כדי שלא יאשימו אותי"** (פרוטוקול עמ' 56).

בהודעתו מיום 13.10.2016 שעה 14:46 (ת/5), נשאל הדוד על עניין הנעל. לשאלת החוקר השיב שהוא נועל את נעלו של הנאשם, וכי החליפו ביניהם נעליים בגלל שהחליק לפני האירוע.

17. **גרסת הדוד:** כאמור הודה הדוד במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון ביום 28.03.2017 ודינו נגזר עוד באותו יום. אולם בא-כוחו של הדוד סייג מפורשות את הודאתו והצהיר: **"אציין כי הודאתו נוגעת ואין לו קשר כלשהו לגבי חוסן דאר עיסא, הוא מודה במיוחס לו בכתב האישום ושהוא לא יהווה שום עדות כנגד חוסן דאר עיסא"**.

הדוד העיד במשפט וסיפר שגנב את הרכוש יחד עם שותף ששמו זרזור, שכנו מהשטחים, אשר הגיע לאתר עם

סוס ובהמשך איבד את הסוס בשטח. כשנשאל האם ראה את הנאשם ביום האירוע, השיב שראה אותו רק לאחר הגניבה, כשעתיים או שלוש אחרי תפיסתו של הנאשם בעת שנפגשו במחסום. הדוד טען שהיה בשטח יחד עם זרזור ועם הסוס החל משעה 8:00 בבוקר, וכאשר נתפס היו במקום כעשרה אנשים נוספים שעשו "מנגל" סמוך לאתר הגניבה.

גרסת הדוד מחזקת את מארג הראיות המסבכות את הנאשם במובן זה שהיא מאשרת את מה שראתה התצפיתנית אגליץ ושתועד בסרטון דהיינו שבאירוע פעלו שני גנבים, באופן שעליו העידה התצפיתנית, ובזמן הרלוונטי לתפיסתו ומעצרו של הדוד.

עם זאת גרסתו אינה מפלילה את הנאשם כשותפו לעבירה והוא נוקב בשמו של שותף אחר, שכנו זרזור בעל הסוס.

אשר לחלק זה של הגרסה מצאת לדחותו בהיותו בלתי אמין, בלתי הגיוני ולאחר מצאתי שאינו מתיישב עם הראיות האחרות שנאספו. כאמור, שתי התצפיתניות העידו שלא ראו אנשים נוספים בשטח מלבד שני החשודים שנצפו ותועדו ולאחר מכן גם נעצרו, כך שהעדויות מלמדות שלא היה במקום אדם שלישי. כך גם לא נמצאה עדות לסוס ששוטט בשטח שאותו איש לא ראה. גם צירוף המקרים הפנטסטי של דוד ואחיינו שנמלטים, מתחבאים ונעצרים, בסמיכות זמנים, באותו תא שטח מבודד, בחשיכה, בלי שידעו האחד על הימצאותו של האחר, אינו סביר בעיניי וזאת בלשון המעטה. התמיהות בעניין גרסתו מתחזקות לאחר שמסר ששם שותפו הוא "זרזור", בעוד שהנאשם מסר לשוטרים בכזב ששמו הוא זוהר או זערור (בכתב האישום נכתב "זרזול"). נתון זה מצביע על תיאום בין השניים בהקשר לעבירה.

המסקנה המפלילה העולה ממארג הראיות הכולל

18. זיהוי שני חשודים גונבים רכוש מהאתר;

תיעוד המרדף שנערך אחריהם בהכוונת תצפיתניות אשר היו מצוידת במכשיר לזיהוי אדם באמצעות חום גוף;

הרצף שבין הזיהוי למעצרים אשר עולה מעדות התצפיתניות והשוטרים;

תפיסת הנאשם כשהוא מסתתר בין השיחים כאשר גופו מקופל בין סלעים;

עדות התצפיתניות על כך שלא נצפו במקום אנשים נוספים;

סמיכות הזמנים שבין תפיסתו של הנאשם להימלטות דודו ולמעצר הדוד;

מעורבותו של הדוד בעבירה שעליה אין מחלוקת וגרסתו אשר מאשרת את גרסת התצפיתניות לעניין אופן ביצוע העבירה, לעניין הזמנים הרלוונטיים, ולעניין קיומו של מעורב נוסף;

צירוף המקרים הבלתי סביר שיש בהימצאותם של הדוד והנאשם באותו תא שטח מבודד, בחשיכה, כשהם נמלטים

ומסתתרים;

תפיסתו של הנאשם במרחק קצר מהמקום שבו נמצא הרכוש הגנוב;

התנהגותו המפלילה של הנאשם שהתבטאה בניסיונו להסתתר מפני השוטרים, במסירת פרטים כוזבים לשוטר בעת שנתפס, בהכחשת ההיכרות עם דודו עת פגש בו במחסום, ובהחלפת נעל עם דודו בהיותם בתא המעצר, והסבריו הבלתי עקביים והבלתי משכנעים להתנהגותו זו;

משקלם המצרפי של כל אלה מבסס את המסקנה המפלילה שהנאשם הוא שהיה שותפו של דודו בעבירה.

התרחיש החלופי שלו טען הנאשם

19. כאמור נוכח הראיות הנסיבתיות המסבכות אשר עומדות לחובתו, עובר אל הנאשם הנטל הטקטי לספק להן הסבר וזאת להבדיל מנטל השכנוע שלעולם מוטל על המאשימה.

20. הנאשם העיד שביום האירוע החל משעות הצהרים בילה במעיין יחד עם שני חבריו, שתי ועישן. לאחר מכן הסתובב באזור, עד שלפתע הגיעו אליו שוטרים חמושים ושאלו אותו לפשר מעשיו. הנאשם טען שהשיב לשוטרים שהוא מחכה לחבריו ושהוא מחפש דבר מה שנפל לו. השוטרים לקחו אותו למחסום ושם פגש בדודו. הנאשם הכחיש שהיה מעורב בגניבה והכחיש את העבירות שיוחסו לו.

21. שלוש הודעותיו של הנאשם במשטרה הוגשו וסומנו ת/9-11/11.

בהודעותיו הכחיש שהיה במקום עם דודו, ומסר שבילה במעיין יחד עם חבריו עבדאללה וחאדר.

בהודעתו הראשונה ת/9 מסר שהשוטרים תפסו אותו "איפה שהשטח למטה, נפל לי 10 שקל חיפשתי ככה ובא אלי השוטר" (עמ' 2, ש' 33). הנאשם הכחיש שברח מהשוטרים. מסר שחבריו הלכו לקנות שתייה והוא חיכה להם, ובזמן הזה הגיעו השוטרים ועצרו אותו. הנאשם טען שרק כשהגיע למחסום פגש לראשונה את דודו.

בהודעותיו הנוספות מסר גרסה דומה, תוך שהתמיד בהכחשת כל קשר לעבירות.

22. בהקשר לתרחיש החלופי אמר בית המשפט בפרשת נחמני, כך:

"הלכה פסוקה היא כי על מנת לעורר ספק סביר בתזה המפלילה, על התזה החלופית להיות מעוגנת במכלול הראיות הנסיבתיות ולספק להן הסבר סביר ומתקבל על הדעת, שאינו מאולץ או תיאורטי (ראו, למשל, ע"פ 6392/13 מדינת ישראל נ' קריאף, [פורסם בנבו] בפסקאות 100-99 והאסמכתאות שם (21.1.2015) (להלן: עניין קריאף); ע"פ 2132/04

קייס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 6 לפסק דינה של השופטת א' פרוקצ'יה (28.5.2007); ע"פ 4354/08 מדינת ישראל נ' רבינוביץ', [פורסם בנבו] בפסקה 2 לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) א' גרוניס (22.4.2010) (להלן: עניין רבינוביץ'); עניין יחייב, בפסקה 39 והאסמכתאות שם).

23. התרחיש החלופי שהציג הנאשם אינו עומד בתנאים אלה.

24. ראשית, גרסת הנאשם אינה מעוגנת בתשתית הראייתית ואינה מתיישבת עם מכלול הראיות הנסיבותיות שבבסיס התזה המפלילה.

א. הטענה אשר עולה מגרסתו ומגרסת דודו שלפיה היה בשטח אדם אחר שגנב את הציווד יחד עם הדוד; הופרכה מעדויות התצפיתניות.

לשאלת ההגנה אם יתכן שהיו אנשים נוספים בשטחים "מתים" שלא נקלטו במצלמות, השיבה התצפיתנית אגליץ שעקרונית הדבר אפשרי אך כיוון שהסריקות נערכות כל הזמן, אם היו אנשים שהסתתרו בשטח למשך מספר שעות לבסוף היו הם נקלטים במצלמות. בהמשך עדותה אישרה שקיימת אפשרות שאדם ימלט לתוך שטח ישראל בלי שהתצפיתנית תשים לב לכך. ברם לגבי אפשרות זו אעיר שהיא אינה סבירה בעת שמנוהל בחמ"ל אירוע מרדף ותשומת ליבם של כל המעורבים באירוע מופנית לכך.

לשאלת ביהמ"ש האם יתכן שאדם ייצא "משטחים מתים" בלי שתבחין בו, השיבה שהיא די בטוחה בכך שתבחין בו.

בחקירתה החוזרת נשאלה פעם נוספת אודות "השטחים המתים", והסבירה: "... יש שטחים מתים שאתה לא רואה מה קורה שם, אבל אתה רואה מה קורה בכניסה משם וביציאה משם, זאת אומרת אם מישהו נכנס לשם אני אראה ואם מישהו יוצא משם אני אראה, מה קורה ספציפית מאחורי הגבעה אני לא אראה אבל אין לו לאן ללכת חוץ מאשר להישאר שם, אחרת אני אראה אותו" (פרוטוקול עמ' 130).

התצפיתנית טרנבסקי אישרה גם היא שיתכן שיהיו אנשים מחוץ לתוכנית הסריקה, באותם "שטחים מתים", אולם הדגישה שבעת שחיפשה אחר החשוד לא ראתה אדם אחר בשטח מלבדו.

כלומר מעדויות שתי התצפיתניות עולה בביטחון רב שלא היו אנשים נוספים בשטח מלבד שני החשודים שנתפסו, הדוד והנאשם.

ב. טענתו של הנאשם שלא ראה במקום את הרכוש הגנוב; אינה הגיונית, אינה סבירה ואינה עולה בקנה אחד עם הממצאים שכן מעדויות השוטרים עולה שהציוד נתפס במרחק של כ-50 עד 60 מ' ממנו.

ג. הנאשם טען בעדותו שנתפס בכביש; בעוד שעל פי עדות השוטר קנאטרי אשר מגובה בעדות התצפיתנית טרנבסקי הוא נתפס בעת שהתחבא בשיחים. הנאשם עומת עם סרטון התפיסה שלו והכחיש שהוא האדם שנצפה בסרטון, וזאת חרף עדויות עדי התביעה.

יתרה מכך, בהודעתו ת/11 כאשר נשאל האם השוטרים תפסו אותו בתוך שיח ליד סלעים, אישר את הדברים וחזר על גרסתו שלפיה חיפש שם 10 ₪ שאבדו לו.

25. שנית, התזה החלופית שאותה העלה הנאשם אינה סבירה, אינה מתקבלת על הדעת ואין לה תמיכה מכל מקור חיצוני שהוא.

א. הנאשם טען שבילה במעיין החל משעות הצהריים יחד עם שני חברים, חאדר ועבדאללה; אולם לא ידע לומר מי הם אותם חברים, לא ידע למסור כל פרט אודותיהם בחקירתו, וממילא גם לא הביאם כעדי הגנה מטעמו כדי שיתמכו בגרסתו. בחקירתו הנגדית נשאל כמה זמן הוא מכיר את החברים והשיב שהוא כלל אינו מכירם, וכי היו חבריו למשך יומיים-שלושה בלבד.

יתרה מכך, השלושה לא נצפו יחד במצלמות, וכאמור שתי התצפיתניות העידו שלא ראו בשטח אנשים נוספים מלבד שני החשודים שסחבו את הציוד ואז נמלטו ונתפסו.

עוד אוסיף שאי הבאתם של החברים כעדי הגנה פועלת לחובתו של הנאשם. הלכה מושרשת היא שמעמידים בעל דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראייה לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראייה רלוונטית שבהישג ידו ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק שאילו הובאה הראייה הייתה פועלת נגדו. הימנעות זו מחזקת אפוא את התזה המפלילה.

ב. הנאשם טען שבעת שתפסו אותו השוטרים הוא חיפש 10 ₪ שנפלו לו קודם לכן; מדובר בטענה בלתי סבירה ובלתי הגיונית שאינה מתיישבת עם מעשיו במקום. בלתי מתקבל על הדעת שאדם ישהה לבדו באזור מבודד וחשוך כדי לחפש סכום כסף נמוך שהסבירות למציאתו בתנאים אלה היא אפסית. יתרה מכך הטענה אינה מתיישבת עם עדות השוטר קנאטרי שלפיה מצא את הנאשם בין השיחים כשהוא מקופל בין סלעים לאחר שנצפה במצלמות מדלג משיח לשיח.

ג. הנאשם טען שפגש את דודו לראשונה באותו היום במחסום; טענה שאינה סבירה בעליל בהינתן שהדוד תושב שטחים והנאשם תושב ישראל ושניהם שהו יחדיו באותו תא שטח חשוך ומבודד, באותו זמן, בלי שידעו זה על קיומו של זה, ובלי שנדברו ביניהם קודם לכן.

26. לסיכום חלק זה יאמר שהתרחיש החלופי שהציג הנאשם אינו סביר, אינו מתיישב עם הראיות האחרות שנאספו נגדו, ואינו מסביר אותן באופן הגיוני ומניח את הדעת. לפיכך מצאתי לדחות את הסבריו והמסקנה היא שהתזה המפלילה שלא נסתרה, נותרה על כנה.

התייחסות לטענות הגנה נוספות

27. **מחדלי חקירה**; ההגנה הצביעה בסיכומיה על מספר מחדלי חקירה שלשיתתה קיפחו את הגנת הנאשם, כדלקמן:

המשטרה לא בדקה את טביעות הנעליים של הנאשם;

הנעל שתפסו השוטרים לא הוגשה כמוצג ולא ידוע של מי היא;

לא ידוע אילו דיסקים הוטחו בפני החשודים;

לא התקבל צו של מחקרי תקשורת;

הנאשם לא נבדק בפוליגרף למרות בקשתו;

לא נערך עימות בין החשודים.

28. מדובר במחדלים שיש לדון בהם בהתאם למבחנים המקובלים לבחינת מחדלים חקירתיים. בהקשר זה קבע בית המשפט העליון לאחרונה שמחדלי חקירה שמהם זכאי הנאשם להיבנות הם בגדר רשימה מוגבלת ומצומצמת של מחדלים חמורים, שעיקרם אי-נקיטת פעולה חקיריתית מתבקשת באופן המטיל ספק רציני בראיות המפלילות את הנאשם (ע"פ 9306/20 **ברגות נגד מדינת ישראל** (29.04.2021), מה שאין כן במקרה שלפניי. אדרבה, המאשימה הניחה לפני בית המשפט ראיות מספיקות להוכחת אשמתו של הנאשם ואף על פי שניתן היה לעשות יותר בחקירה, אין מדובר במחדלים שיש בהם לשנות את התוצאה.

29. **התביעה לא הוכיחה את שווי הרכוש הגנוב**; לטענת ההגנה, המאשימה לא הוכיחה ששווי הרכוש שנגנב הוא כ-50,000 ₪ כפי שנטען בכתב האישום.

לצורך הוכחת פרטי הרכוש הגנוב ושווי הגישה המאשימה את דוחות חקירת מז"פ ובהם מצוי פירוט של הציוד הגנוב שנתפס בשטח ותמונותיו (1/ת, 2/ת); וכן העידה את המתלונן על הרכוש שנגנב ממנו. לשאלת ביהמ"ש בכמה כסף הוא מעריך את הנזק שנגרם לו, השיב המתלונן כ-50,000 ₪. בחקירתו הנגדית הסביר שמדובר בהערכה גסה שכן לא ניתן לדייק בדברים עד שלא ייבחנו כלל השלכותיה של הגניבה. לשאלת ההגנה פירט את הסכומים של חלק מהציוד שנגנב, כפי שתועד בתמונות בדוחות המז"פ.

אמנם מדובר בהערכה של המתלונן אשר לא גובתה בראיות נוספות, אולם גרסתו לא נסתרה ובהיעדר נתונים אחרים די בה להוכחת שווי של הרכוש שנגנב, בקירוב.

ממצאים עובדתיים ומשפטיים

30. אני קובע שעובדות כתב האישום הוכחו ברף הנדרש בפלילים, ועובדות אלה משכללות את העבירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום.

סוף דבר

31. בהסתמך על כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:

הסגת גבול כדי לעבור עבירה, עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין;

גניבה (בצוותא), עבירה לפי סעיף 384 + סעיף 29 לחוק העונשין;

הכשלת שוטר, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ב' שבט תשפ"ב, 04 ינואר 2022, במעמד הצדדים.